

BAXT
GUL



821
M-29

Umida MURODOVA

Umida Murodova izlanuvchan, mehnatdan qo'chmaydigan yosh ijodkorlardan biri. She'rlari samimiyligi, sodda va rasonligi bilan ajarilib turadi. Uning she'rdan she'rga, kitobdan kitobga o'sib borayotgani o'z ustida timmay ishlayotganidan daloletdir.

Aynisa, keyingi yillarda yozgan she'rlari Umida Murodovaning yosh ijodkor sifatida shakllanib, adabiy kuchga to'lib borayotganini ko'rsatdi.

Yosh shoiraning she'rlari jamoatchilik tomonidan iliq kutib olinishiga shubha yo'q.

AYTING NOHAQLIKNI KIM TUQQAN ONA?

Qalbidan chiquvechi nidosi boshqa,
So'zini zar bilgan fidosi boshqa,
Izidan ergashgan dahosi boshqa,
Ayting, nohaqlikni kim tuqqan ona?

Nahot bu zaminda yomonlar bisyor,
Kim kimni aldaydi - kuladi xushhol,
Go'daklar yig'laydi onasiz zor-zor,
Ayting, nohaqlikni kim tuqqan ona?

Gohida Vatanin sotgan kaslar bor,
El uchun nazarli juda pastilar bor,
O'zлari tuproqdan xor-u xaslar bor,
Ayting, nohaqlikni kim tuqqan ona?

Mol dunyo talashar qarindosh, qondosh,
Lymonin yo'qotar bo'lib bag'ri tosh,
Farzand ham yetishar johil-u bebosh,
Ayting, nohaqlikni kim tuqqan ona?

Lymon nurlari kirsin har dilga,
Qur'onu tilovat bo'lisin har tilda,
Sabrovat ko'paysin bu qadim elda,
Ayting, nohaqlikni kim tuqqan ona?

Muallif ushu kitobni nashr etishda homiylik qilgan «Kamolot»
YIH Bo'stonliq tumani kengashiga minnatdorlik bildiradi.

DUGONASIN KO'ROLMAGANLAR

SIRDOSHIM QALAM BO'LDI

Osmonda oy quyoshni ko'rmas,
Kunduz nima, tun nima bilmas,
Boshqalarni hech ko'zga ilmas,
Dugonasin ko'rolmaganlar.

Til uchida so'zları yolg'on,
Boqqan mayus ko'zları yolg'on,
Boshqalarmas, o'zları yolg'on,
Dugonasin ko'rolmaganlar.

Omad kulib boqqanni ko'rmas,
Gul chechaklar taqqanni ko'rmas,
Bir Xudoga yoqqanni ko'rmas,
Dugonasin ko'rolmaganlar.

Shundaylar bor insonlar aro,
Yurak bag'ring qilarlar yaro,
Bo'l mangiz siz bir baxtiqaro,
Dugonasin ko'rolmaganlar.

Aylanadi dunyoi gardun,
Yechilmadi dildagi tugun:
Diling qaro bilmam ne uchun,
Dugonasin ko'rolmaganlar.

O'tasanmi dunyodan shunday,
Bag'ring qaro go'yoki tunday,
Dugonasin ko'rolmas jinday,
Dugonasin ko'rolmaganlar.

Iqbol kulib boqqanda,
Keng davralar yoqqanda,
Buloq to'lib oqqanda,
Sirdoshim qalam bo'ldi.

Uzoq ketdum uyimdan,
Navo yangrar kuyimdan,
Oh taralsa dilimdan,
Sirdoshim qalam bo'ldi.

Sirdosh qaro qoshlardan,
Bunda bag'ri toshlardan,
Minnati ko'p oshlardan,
Sirdoshim qalam bo'ldi.

Menga sirdosh bo'idi u,
Dilga diidosh bo'idi u,
Yozib adosh bo'idi u,
Sirdoshim qalam bo'ldi.

O'YNA DILBAR

Chakkangga rayhon taqib,
O'yna gul yuzli dilbar,
Keng davralarga yooqib,
O'yna gul yuzli dilbar.

Ushaldi bor armoning,
Ruldi baxting, iqboling,
Oy yuzlari hiloling,
O'yna gul yuzli dilbar.

Baxtga yetding sen bugun,
Yoddha qolar ushbu kun,
Shodlan aylanib gulgung,
O'yna gul yuzli dilbar.

Porlar iqbol quyosning,
Atrof to'la dildoshing,
Ayni o'n sakkiz yosning,
O'yna gul yuzli dilbar.

Chalindi xush navolar,
Dilni o'rtar sabolar,
Gul yuzingda ibolar,
O'yna gul yuzli dilbar.

Davralar yonsin gulgun,
Qolmasin dilda tugun,
Haq bergan baxting uchun,
O'yna gul yuzli dilbar.

QISHLOG'IM

Soyliq, Oqtosh bir qishlog,
Zitol suvli boy buloq,
Qir, adir yashil o'tloq,
O'sha mening qishlog'im.

Osmon o'par tog'lari,
Tog'da qarg'a, zog'lari,
Xush havo tong chog'lari,
O'sha mening qishlog'im.

Sonsiz oromgoh bunda,
Timmaydi qish, yoz kunda,
Bir jannat Shohi zinda,
O'sha mening qishlog'im.

Bor qadimiy madrasa,
Ko'ring tayzli rosa,
Masjidlar yangi, toza,
O'sha mening qishlog'im.

Odamlar sertakalluf,
Kelsangiz ko'rsatar lutf,
Ko'ngil yashnar sayr etib,
O'sha mening qishlog'im.

Yerdagi jannah asli,
Keling yilning to'rt fasli,
Tabiatning bir qasri,
O'sha mening qishlog'im.

SABR QILDIM

Osh-u nonga to'ydim men,

Yomonligim qo'ydim men,

Barini birdek ko'rdim,

Sabr qildim shunda men.

HAR ISHNI ORZU QILMA

Sinfoshim yol'onlab,

Dugonam ham yomonlab,

Nelar qilnadi yo Rab,

Sabr qildim shunda men.

Ortimdan so'z aytganda,

O'z latzidan qayganda,

Debon semam bir banda,

Sabr qildim shunda men.

Yolg'on so'zlab ko'zimga,

Og'u solib tuzimga,

Ming chox qazib o'zimga,

Sabr qildim shunda men.

Do'stilkni bilmadi do'st,

Bir o'ylab ko'rmasdi do'st,

Iymonga kelmadi do'st,

Sabr qildim shunda men.

Alam qildi sh'er, baytim,

Omadim kelgan paytim,

Chin do'st bo'lgan, deb aytdim,

Sabr qildim shunda men.

Kiyganin ko'z-ko'z qilib,

Lek yurar ichi kuyib,

Mehnatlashmi past bilib,

Sabr qildim shunda men.

O'zin maqtar mohlaroy,

Bir o'zim deb xushchiroy,

Ichi qora hoynahoy,

Sabr qildim shunda men.

Yolg'onlarga yo'q ko'zim,
Ulар uchun bir so'zim,
Olloh o'zing ber to'zim,
Sabr qildim shunda men.

Nihol ekar bir bog'bon,
Har niholda bitta jon,
Shunday bo'l-u ey inson,
Har ishni orzu qilma.

Xoh olim bo'l, xoh qozi,
Xalq bo'lsin sendan rozi,
Bo'l elning sarafozi,
Har ishni orzu qilma.

Bo'lib gunohkor banda,
Omonat jon bu tanda,
Tikan bo'lib charmanda,
Har ishni orzu qilma.

Sen hayotni qadr qil,
Har bir ishda sabr qil,
Bu dunyo bir fony, bil,
Har ishni orzu qilma.

Xoh katta bo'l, xoh kichik,
Yozgamim shudir bitik,
Bilib bilmay ay'b etdik,
Har ishni orzu qilma.

Aylanadi bu jahon,
Yaxshiga ham bor ehson,
Esingni yig', ey inson,
Har ishni orzu qilma.

MENI SOG'INDINGIZMU?

O'sgan ona qishlog'im,
Zitol suv boy bulog'im,
Chopgan dashtu o'tlog'im,

Meni sog'indingizmu?
Sizni eslab o'kindim,
Yodga olsam yuksigidim,

Sizsiz o'tar ko'p kunim,
Meni sog'indingizmu?

Bog'da g'uncha gullarim,
Yurgan uzoq yo'llarim,
Oqtosh tog'u qiralarim,

Meni sog'indingizmu?
Ota-onam hayotin,

Tilga ko'chgan bayotim,
Siz hammadan ziyyodim,

Meni sog'indingizmu?

Ko'p bor borgan bozorim,
Ham shodlik ham ozorim,

Ukam yotgan mozorim,
Meni sog'indingizmu?

Eslab ko'zda yoshim bor,

Bunda g'arib boshim bor,
Ko'nglim tortmas oshim bor,

Meni sog'indingizmu?

BEMORDAN XABAR OLING

Ikkita non, to'rtta qand,
Kechikmang, boring barvaqt,
Ko'kdan yog'ilgay rahmat,

Bemordan xabar oling.

Boshi bolishga botgan,
Tun uyqusiz tong otgan,
Eshikka qarab yotgan,

Bemordan xabar oling.

Chin insonlik tufayli,
Doim diydor ko'raylik,

Qadr uchun, deng mayli,
Bemordan xabar oling.

Benor ko'rish tan sihat,
Diydor ko'rish g'animat,

Ko'rganlarga ming rahmat,
Bemordan xabar oling.

Betob bo'lsa birovi,

Bo'imay qolsa ham tobi,

Bu ham taqdir sinovi,

Bemordan xabar oling.

Benor ko'rgani boring,

Ko'ngliga mehr soling,

Shifolar tilab qoling,

Bemordan xabar oling.

Sog'lom bo'ling doimo,

Betob bo'imang siz aslo,

Xiyonat etmay qismat,

Bemordan xabar oling.

MENI SOG'INDINGIZMU?

BEMORDAN XABAR OLING

O'sgan ona qishlog'im,
Zitol suv boy bulog'im,
Chopgan dashtu o'tlog'im,
Meni sog'indingizmu?

Sizni eslab o'kindim,
Yodga olsam yukkindim,
Sizsiz o'tar ko'p kunim,
Meni sog'indingizmu?

Bog'da g'uncha gullarim,
Yurgan uzoq yo'llarim,
Oqtosh tog'u qiralarim,
Meni sog'indingizmu?

Ota-onam hayotin,
Tilga ko'chgan bayotim,
Siz hammadan ziyyodim,
Meni sog'indingizmu?

Ko'p bor borgan bozorim,
Ham shodlik ham ozorim,
Ukam yotgan mozorim,
Meni sog'indingizmu?

Chin insonlik tufayli,
Doim diyordi ko'raylik,
Qadr uchun, deng mayli,
Bemordan xabar oling.

Bemor ko'rish tan sihat,
Diyordi ko'rish g'animat,
Ko'rganlarga ming rahmat,
Bemordan xabar oling.

Betob bo'lsa birovi,
Bo'imay qolsa ham tobi,
Bu ham taqdir sinovi,
Bemordan xabar oling.

Bemor ko'rgani boring,
Ko'ngliga mehr soling,
Shifolar tilab qoling,
Bemordan xabar oling.

Sog'lom bo'ling doimo,
Betob bo'imang siz aslo,
Xiyonat etmay qismat,
Bemordan xabar oling.

MEHRIBONLIK UYIDA

Zamindan unadur behisob chechak,
Har neki o'simlik har ne istasak,
Bu ne mo'jizadur aqim lol beshak,
Tangri ato etgan ehsan ko'ringay.

Farzandlar qoshida parvona ona,
Yuz bora aylanib giryona ona,
Jigarlarim deya devona ona,
Qalbi to'la mehr-u ummon ko'ringay.

Zamin tinch bo'lsayu, el osoyishta,
Podshoh adolatl, yurt oroyishta,
Ilnga imkon-u, mardlik har ishda,
Bobolar kutgan xush zamon ko'ringay.

Shukrона qilaylik bergen ne'matga,
Olioh bergen Vatan uchun xizmatga,
Ko'ngilda joy bermang yomon illatga,
Shunda har bandaga rahmon ko'ringay.

Oyoqlar ostida qurt-u chumoli,
Bir donga bog'liqdir taqdiri, joni,
Har tanda omonat Haqning farmoni,
O'ni sinash uchun imkon ko'ringay.

Hatto sutga to'yungan,
Go'dak ko'zi qon yig'lar,
Inson degan oriyat,
Ona degan shon yig'lar.

Bu dillarning ohlari,
Hech yurakka sig'maydi,
Bittasi onam desa,
Yuztasi zor yig'laydi.

Eh onalar, onalar,
Nechun yonmay o'chdingiz,
Gunohsiz farzandlardan,
Qay yuz bilan kechdingiz?

Azob tortar ruhingiz,
Nedur ular gunohi?
Qiyomat kun Mahsharda,
Savol tutar arvohi.

Bu maskanda har lahma,
Nola yig'lar, oh yig'lar,
To'rt muchasi sog' ammo,
Yurak bag'ri dog' yig'lar.

Bazilari ko'zdan yosh,
To'kkolmasdan yig'laydi,
Na «ota», na «onam» deb,
Aytolmasdan yig'laydi.

Vig'layerverib ko'zları,
Tun kabi qarro bo'lgan,
Orzu, umidi so'lib,
Dillari yaro bo'lgan.

Bir mehrga zor-u zor,
O't bo'lib yashar gohi,
Ba'zisi umid ilá,
Yo'lda ikki nigohi.

Farzand degan ne'matning,
Yuzlarin yopdingizmu?
Bolani yetim qilib,
Bir savob topdingizmu?

Kimdir bir farzandga zor,
Charxning ishi xushmikan?
Mening bu ko'rganlarim,
O'ngimmi yo tushmikan?

She'rim og'ir botmasin,
So'zim bergen Xudoyim,
Har bir farzand berganga,
To'zim bersin iloyim.

TANGRIM BERSIN HIDOVAT

Uzildi dil rishtasi,
Barbob bo'ldi umidlar.
Xazon bo'ldi dil bog'i,
Kim yig'laydi, kim kular.

Sindi umid nishoni,
Qalb oynasi ketdi darz.
Charxning ishi azobni?
Rahm, shafqat bo'lmay farz.

Asradim dil rishtasin,
Nozik edi u guldan.
Tuhmatlarni yashirdim,
Pinhon tutardim eldan.

Jondan o'tdi g'iybatlar,
Azobda qoldi rubim.
Qorayib baxt quyoshi,
Qalbga to'ldi anduhim.

Barcha bunda ormonat,
Yurakni tosh etganlar.
Qadrim emas qornim deb,
Vijdon yutib ketganlar.

Qadrim uchun yig'ladir,
Men och qolgan qizmasman.
Ziyo bo'lib portarmen,
Qorda qolgan izmasman.

Parchalading etimi,
Yurak bag'rim etib qon.
Qondosh bo'imasam ming bor,
Shod bo'lardim ey inson.

Nasib etsa Oollohim,
Chamanlarda ochilgum.
Bir iforli gul bo'lib,
Ko'ngillarga sochilgum.

Begunoh tuhmat qilib,
G'iybatlardan qolmaysan.
Senga ham bir kun kelar,
Qochib yashay olmaysan.

Hayot asli charxpalak,
Timmay yurar gardundir.
Kelar senga ham navbat,
Shunda holing zabundir.

Dil rishtasi nozikdir,
Olloh bergen inoyat,
Vijdonsiz insonlarga,
Tangrim bersin hidoyat.

VATANIM

YOMON BO'LMASAM BO'LDI

Shu vatanning suyay zarrasin,
Shu vatanni Olloh asrasin.

Ona yurtim cheksiz sinoat,
Haqqing uchun qilay tilovat.

Men uchun zar tuprog'ing aziz,
Sahro, quming, o'tlog'ing aziz.

Har bir nihol tol-u teraklar,
Oollohim deb qilar tilaklar.

Menga aziz har jonzoting,
Shu tuproqda barcha hayoting.

Eng azizi beshikda go'dak,
Ul haqqiga qilaman tilak.

Nuroniyl chol, munis onalar,
Tengsiz menga ul durdonalar.

Tug'uldim shu ona zaminda,
Ming roziman sevaman chindan.

Shu vatanga bo'olsam sodiq,
Men uchun baxt boshqasi ortiq.

Elim uchun suyuk bo'olsam,
Birga yashab, birga yonolsam.

Ona yurtim etolsam e'zoz,
Bir Kudodan o'tinchim, xolos.

Barcha qalbga baxsh etgum iymon,
Iymoni but bo'lsin har inson.

Bir kun kunlar kelganda,
Elga yor-yor to'ganda.
Yurtim meni bilganda,
Yomon bo'imasam bo'ldi.

Bir kuylab Oxun bo'lib,
Bir so'zlab chaqin bo'lib.
Dillarga yaqin bo'lib,
Yomon bo'imasam bo'ldi.

Oy kabi to'lganimda,
Quyoshdek kulganimda.
Shoira bo'lganimda,
Yomon bo'imasam bo'ldi.

Bor giyohni asrolsam,
Har bemorga qarolsam.
Vatan uchun yarolsam,
Yomon bo'imasam bo'ldi.

Otamga ko'p mehrribon,
Onam uchun bersam jon.
Ukam desin opajon,
Yomon bo'imasam bo'ldi.

Ilimga hissa qo'shsam,
Bilimga hissa qo'shsam.
Elimga hissa qo'shsam,
Yomon bo'imasam bo'ldi.

Yurtim shamin ko'tarsam,
Nomus orin ko'tarsam.
Iymon, shonin ko'tarsam,
Yomon bo'imasam bo'ldi.

TOSHGA AYLANMAGIN MENING YURAGIM

TAVBA QILGAN ODAM

Tong sahar ko'z ochgan quyoshga boqqin,

Esgan nasim sabo, yo'ldoshga boqqin,

Dardin aytgan do'st-u sirdoshga boqqin,

Tosha aylanmagin yuragim menin,

Yolg'iz qadrdonim, keragim menin.

Yig'lakin yuragim ko'zda yosh bo'lsin,

Shudring kabi singib dillarga to'lsin,

Sening tafting ila yomonlik o'lsin,

Tosha aylanmagin yuragim menin,

Yolg'iz qadrdonim, keragim menin.

Dalada ishlagan dehqon qadrin bil,

Hurnat ila kelgan mehmon qadrin bil,

Ilm uchun fursat imkon qadrin bil,

Tosha aylanmagin yuragim menin,

Yolg'iz qadrdonim, keragim menin.

Ojizni ko'rganda mehridaryo bo'l,

So'qirni uchratsang nur-u ziyo bo'l,

Kimki ko'ngli xasta mehrigiy bo'l,

Tosha aylanmagin yuragim menin,

Yolg'iz qadrdonim, keragim menin.

Xalq uchun doimo Haqqa to'l mayli,

Ishq bor joyda ishq beshak bo'l mayli,

Oolloh bizni suysin ishqing tufayli,

Tosha aylanmagin yuragim menin,

Yolg'iz qadrdonim, keragim menin.

Men uchun tanamda gul, chirov o'zing,

Diiga ziyo berrar to'lin oy o'zing,

Qattiqqo'l, nozigm, erkatoz o'zing,

Tosha aylanmagin yuragim menin,
Yolg'iz qadrdonim, keragim menin.

Og'ir bo'ldi qadamlar uzoq-uzoq bosildi,
Qancha orzu umidlar o'z doriga osildi.

Cheksiz qaro tunlarda yig'lar bo'ldi yuragim,

Oolloh nasib etsin deb diydor bo'ldi tilagim.

Tomehilar cheksiz marijon ko'zlarim qarog'iga,

Javob izlab topmasman shu qalbin so'rog'iga.

Bir so'rab o'mni oldim, nafsining quli bo'ldim,

Jhu dunyo deb berildim, shaytonning yo'lli bo'ldim.

Bilmadim bu dunyoning omonat ekanini,

Yolg'on so'zlarim boshga malomat ekanini.

Aldadim ko'plarni goh, yolg'on uchdi tilimdan,

Ilroylik izlab ko'zlarim hech qaytmadi zulmdan.

Dunyo uchun g'am yedim omonat deb bilmadim,

Umutdim oxiratni, Haqni ko'zga ilmadim.

Qolgan gunohlarim ko'p, bu dunyoga sig'maydi,

Ro'za, namoz qilmadim endi vijdon yig'laydi.

Toohdan qattiq bu mehrim sel bo'lib oqayotir,

Shayton ustimdan kulib vijdonom yoqayotir.

Endi yolg'iz Oolloha saida qilay tun-u kun,

Rabbim o'zing kechirgin, ich-u bag'rim bo'ldi xun.

Qolgan umrimni endi Oolloha fido qilay,

Tun-u kun xizmatida Xudo deb nido qilay.

Tavba qildim qabul et, cheksiz bo'ldi gunohim,

Kechmasang holim yomon kechir meni, ilohim.

KELADUR

Bu bahor ayyomida, gulyuz nigorim keladur,
Ko'nglimni shod etgali, ko'ngli bahorim keladur.
Navro'zdayin shod aylab, men g'aribni yod aylab,
Dillarni obod aylab, ul navbahorim keladur.
Guidek yuzin berkitib, shahlo ko'zin sir etib,
Qalbi bizga so'z aytib, nomus-u orim keladur.
Kapalakkday chamanda, bitta jon ikki tanda,
Men diyordin korganda, halquma jonim keladur.
Kutgandim uzoq kunlar, oyalar kutdim va tunlar
Qarang bag'ri butunlar, ko'zi xumorim keladur.

BORMIKAN

Hevdim gulzor chaman, bunday chaman bormikan?
Hevdim ona Vatanni, bunday Vatan bormikan?
Bobolarim yurti shul, sahrosida o'sar gul,
Tuproqlari misli dur, bundek chaman bormikan?
Ilki daryo bog'larim, oltin paxta, tog'larim,
Ipak tergan chog'larim, mendek inson bormikan?
Temur bobom rag'bati, Navoiyning xilqati,
Buxorlyning hikmati, bunday davron bormikan?
Ilm-u hikmatdan chinor, qurishgan azim minor,
Ko'hna tarix betakror, bilmas nodon bormikan?
Duoga ochay qo'llim, doim shod bo'l ey elim,
O'riganib olsam ilm, mendek baxtli bormikan?

LOLA QIZG'ALDOQ

Qirlarning yon bag'ridan,
O'sib chiqqan qizg'aldoq.
Ayt sen kindan uyalding,
Qizil yuzli gul yanqoq.

Toza havo, toza suv,
Qirdami uy makoming.
Kimdan qochib kelding sen,
Omonatmi bu joning.

Yomg'irillarda, do'llarda,
Gul barglaring tilingan.
Asrab ona tabiat,
Senga ko'nqli ilingan.

Qizil, alvon jamoling,
Meni maffun etasan.
Hech kim xazon qilmasa,
Sen orzuga yetasan.

Yur men bilan qizg'aldoq,
Gulzorlarga ketamiz.
Bir-birimiz avaylab,
Ko'ngil izhor etamiz.

MUSTAQILLIK

Ozod ona yurtim, ozod diyormi,
Ulug' millating bor obod diyormi,
Har kim havas qilsa arzигay senga,
Iymon e'tiqodi shamshod diyormi.

Bobolar orzusi burlikkha yetdik,
Til va dil orzusi erklikka yetdik,
Ilm-u fan, ijoddha kenglilikka yetdik,
Men ham senga sodiq zuryod diyormi.

Qaracha imoratlar qad rostladi ko'r,
Baxtning osmonida sen muallaq tur,
Shu kunga yetkazgan tangriga shukur,
Dunyoda tengsiz bo'l bunyod diyormi.

Beshiklar domo go'dakka to'lsin,
Keksalar to abad duoda bo'lsin,
Mustaqillik to'ying muborak bo'lsin,
Shirin ham o'zingsan, Farhod diyormi.

Temur bobom qo'ygan ulug' poydevor,
Olim-u adiblar, tengsiz har me'mor,
Yurtboshimdek buyuk rahnamoyim bor,
Bayrog'ing baland tut ozod diyormi.

QORQAMAN

Turfa shodlik, so'z, ozor,
Ko'pni ko'rgan bu bozor,
Kim baqqol, kim xaridor,
Tumonatdan qo'rqaman.

Bu - shirin so'z sotuvchi,
Aldab taroz tortuvchi,
Haqdan qo'rqib qotuvchi,
Adolatdan qo'rqaman.

Iyomon uyin buzmay deb,
Haromga qo'l cho'zmay deb,
Ko'z yoshida suzmay deb,
Qiyomatdan qo'rqaman.

Kimlarnidir qilsam xor,
Savoblarg'a bo'lsam zor,
Ro'zi Mahshar sharmisor,
Zalolatdan qo'rqaman.

Hech bilmasam ilnni,
Islom bergen bilinni,
Haqqa ochmay dilimni,
Jaholatdan qo'rqaman.

Yoshing yetsa ham yuzga,
Ehtiyyot bo'l har so'zga,
Yodga kelgan bir o'zga,
Xayolatdan qo'rqaman.

Mangu yashar charxi dun,
Barcha ne'mat biz uchun,
Qo'lla Egam Mahshar kun,
Xurofotdan qo'rqaman.

TO'Rqliklar

* * *

Qorong'u bu dilga ziyo ber, Rabbim,
Men osiy qulingga rizo ber, Rabbim.
O'tkinchi dunyoda g'aflatga botmay,
Qalb gavhari bo'lgan duo ber, Rabbim.

* * *

Shukr aytay Tangriga ming bora, har on,
Yaratdi g'oyibidan mukammal inson.
Xatodan xolimas fanoda hech zot,
Ba'zi bir ishlarim yomondan yomon.

* * *

Hech kimsa qidirmas aybni o'zidan,
Syrat'i oshkora aytgan so'zidan,
Kim chohga yiqlisa, sayyoddan ko'rар,
Ranjimas ruhining so'qir ko'zidan.

* * *

Tilim ko'p tortishma zamон babsidan,
O'rgangin oqillar ilm-u naqshidan,
Vijdonim amrilta bajar har ishni,
Javobi qaytadi yomon - yaxshidan.

* * *

Ba'zan molparastga dunyo farovon,
Uy-joyi badastir, mol to'la do'kon,
Miskin-chi nonga zor, lek bilmas hech zot,
Bularning barchasi Haqdan imtihon.

QO'RQAMAN GOH HAYOTDA

SEKIN TEBRAN EY FALAK

Qo'rqaman goh hayotda,
Bilmay qilgan ishimdan.
Vijdomim azob tortar,
Goh ba'zi qilmishimdan.

Ona tabiat uchun,
Bir nihol yaratmadim.
Gulzor aro gul ekib,
Xush atrin taratmadim.

Bir bog'bondek go'zal bog',
Yarata olsam edi.
Samodagi oyni ham,
Qarata olsam edi.

Shoiradek dillarga,
Bir cho'g' sololganim yo'q.
Shu elimning ko'nglini,
Bir bor ololganim yo'q.

Vatamim tug'in olib,
Ko'karga uchgim kelar.
Hatto samoni, oyni,
Yulduzni quchengim kelar.

Alyor aytib dillarni,
Yig'latib, kuldirlolsam.
Bu Vatan diyorimni,
Shodlikka to'ldirolsam.

Shukrim aytay Tangriga,
To'rt muchammi sog' berdi.
El dardila yasha deb,
She'r atalmish bog' berdi.

Ko'nglin olgin ichikni,
Asra katta kichikni,
Bola yotgan beshikni,
Sekin tebran ey falak.

Olamda bor har jonzod,
Tinchlik istaydi hayhot,
Sen bo'ima buncha shaddod,
Sekin tebran ey falak.

Aslo qo'rquv solmagan,
Aql-u hushim olmagan,
Bemor bo'lib qolmagan,
Sekin tebran ey falak.

Hatto uchg'an kapalak,
Chumoli ham jon halak,
Daraxtlar sarak-sarak,
Sekin tebran ey falak.

Aylanasan, timmaysan,
Hechni ko'zga ilmaysan,
Hayot shirin bilmaysan,
Sekin tebran ey falak.

Dunyo ham bir sinoot,
Tog'da tosh ham omonat,
Sen qilmagin xiyonat,
Sekin tebran ey falak.

OQIRATSIZ OILA

EZGULIK QIL, EY INSON

Aka-uka chiqdi noahil,
Sig'may qoldi bitta hovliga,
Bir kosaga siqqan oshxamir,
Sig'may qoldi katta chovliga.

Ota-onu parvoyi falak,
Ular ahil bo'lsin demadi,
Qolmadi hech mehr-u oqibat,
Jigarlarin g'amin yemadi.

Biri uzoq biri yaqinga,
Ko'chib chiqdi farzandin olib,
Oqibatsiz bo'lib ketdilar,
Mehr yig'lar dog'larda qolib.

Ona bolam qaylarda demas,
Ota bir bor nasihat etib,
Insoniylik yo'qoldi axir,
Bu dunyodan o'tarlar ketib.

Og'ir kunda yaramadi hech,
Bir bor ko'zin, nighohin tashlab,
Haq bo'idilar o'zlar uchun,
Iymon qoldi ko'zlarin yoshib.

Ko'ngil qolib bir-birlaridan,
Nozik ko'ngil shuncha nozmisani,
Jigardan ham ustunni g'urur,
Nobop g'urur shuncha g'ozmisan.

Mehr qani farzandlar uchun,
Hurmat qani ota-onaga,
Yozmoq mushkul bunday ishlarni,
Tuz bosgandek eski yaraga.

Ey insonlar, ey mukarram zot,
Olloh uchun ahil bo'linglar,
Inson degan nomni yo'qotmang,
Har bir ishda sabr qilinglar.

Zavolsiz yashay desang,
Haq yo'lg'a tushay desang,
Dovonlar oshay desang,
Ezgulik qil, ey inson!

Imkonning bol'gan qadar,
Kunduz-u kech yo sahar,
To tanda joning yashar,
Ezgulik qil, ey inson!

Ezgulik chinor bo'lgay,
Savob ko'shk, minor bo'lgay,
Iymoning bahra olgay,
Ezgulik qil, ey inson!

Oxirat g'amin yegin,
Faqat haq so'zni degin,
Chekmaysan afsus keyin,
Ezgulik qil, ey inson!

Beribdi Olloh ne'mat,
Elga ber, olib rahmat,
Qilmagin aslo minnat,
Ezgulik qil, ey inson!

Saxovat ko'ngil olar,
Ruhingga poklik solar,
Dillarda noming qolar,
Ezgulik qil, ey inson!

Bo'shatgan o'qni kamon,
O'tmoqda yil-u zamom,
Kutuyapsan neni hamon?
Ezgulik qil, ey inson!

VATANIM

IYMONNI UNUTIB QO'YMASAM BO'LDI

Sertashvish zamonda dunyoga kelib,
Sinov-u shodlikda yugurib yelib,
Omonat umrda bilmayin bilib,
Iymonni unutib qo'ymasam bo'ldi.

Ba'zida gap-u so'z talashib tursam,
Behuda urushib-yarashib tursam,
Bid'atda iblisga qarashib tursam,
Vijdonni unutib qo'ymasam bo'ldi.

Gar xabar olmasam keksa bemordan,
Yo'llimga intizor, zaif, beholdan,
Yuzimni o'girib nuri iqboldan,
Sarbonni unutib qo'ymasam bo'ldi.

Berilsam dunyoga, mol-u zarga goh,
Qalbinga yo'l topsa shayton-u gumroh,
So'ramoq Egamdan shafqat-u panoh,
Imkonin unutib qo'ymasam bo'ldi.

Siyratga nur bergen so'ylaguvchi til,
Haromni haloldan farqlaguvchi dil,
To'qson to'qqiz isming G'affor-u Sobir,
Rahmonni unutib qo'ymasam bo'ldi.

Bandaman, savobdan ko'kdir gunohim,
Ruhimni o'rtaidi armon-u ohim,
Omonat dunyoni tark etar chog'im,
Haqqonni unutib qo'ymasam bo'ldi.

Men tug'ilgan yil sen ham,
Ozod bo'lding Vatanim,
G'uboring ketib dildan,
Obod bo'lding Vatanim.

Istiqloling barq urar,
Har go'sha har oshyonda,
Dunyo seni tan olar,
Har lahma har zamonda.

Eldan chiqqan o'g'lolar,
Noming jahon tararlar,
Qo'rmas, jasur posbonlar,
Vatan uchun yararlar

Har go'sha-yu maskanda,
Vatan degan shoning bor,
Olloh bergen ma'daning,
Paxta degan koning bor.

Faxrlanib shul vatanda,
Tug'ilidik hur zamonda,
Din-u tilga ega bo'ldik,
Diyor tinch el omonda.

Yangi-yangi ilm uchun,
Eshiklarining ochding sen,
Imkoniyat ko'p cheksiz,
Ilyon nurin sochding sen.

QIZALOQ VA AVIQCHALAR

HAQIDA RIVOYAT

Uzoq o'tminish zamonda,
Bo'lgan ekan go'zal qiz.
Uning juda saboqli,
Rivoyatini tinglangiz.

Yoshlikdanq orzusi,
O'qish ekan shaharda.
Doim aytar bir so'zi:
«Borgim kelar shaharga»

Ulg'a'yibdi sho'x, shaddod,
Havasli mol dunyoga.
Qarshilikka ayrib dod,
Yo'lolibdi shaharga.

Oliy o'quv yurtiga,
Joylashibdi u asta.
Sershovqin bu shaharga,
Ko'nikibdi birpasda.

Villar o'tib oradan,
U qishloqqa qaytibdi.

O'qimishli yigitla,
Ahdru-paymon ayribdi.
To'y bo'llibdi qishloqda,
Barcha baxtdan shoddanib.

Bildirildi tilaklar,
Go'zal sherilar yodlanib.
Ishlar ekan ikkisi,
O'ziga to'q ziyoda.

Baxtli inson ulardek,
Yo'q go'yoki dunyoda.
Oylar o'tib oradan,
Ayol farzand kutarkan.
Bu farzandni eriga,
Tashvish deya aytarkan

Yigit uni fikridan,
Qaytarmoqchi bo'llibdi.
Boqib katta qilaylik,

Deb nasihat qilibdi.
Lek ko'nmaabdij ayoli:
«Men bolani boqmayman.
Yoshlik umrim armonda,
G'am, tashvishda oqmayman»
So'ngra tug'ib birovga,
Berishga u ko'nibdi.
Oilanning umidli,
Nishoni ham so'nibdi.
Qiz tug'iidi otasi:
«Bolam» dericci ko'p suyib.
Lek onasi qutulish,
Yo'lin o'ylardi kuyib.
Bir tong sahar bolani,
U yo'rgakka joyladi.
Bog'ich bilan belidan,
Mahkam qilib bog'ladi.
So'ng go'dakni ko'tarib,
Tog'lar sari yo'l oldi.
Buni ko'rigan otani,
Es hushi ham yo'qoldi.
O'tdi yarim kuncha vaqt,
Aylol marmun, shod qaytdi.
«Bor tashvishdan qutuldim»
Deb eriga so'z aytidi.
Lekin uning so'zlarini,
Ota tinglay olmasdi.
Ayolining hech so'ziga,
Aslo qulqoq solmasdi.

U kelguncha bechora,
Oyoq qo'ldan qolgandi.
Bir so'z ayta olmasdi,
Olloh hushin olgandi.
Olloh bersa insonga,
Bir zumdayoq berarkan.
Desa: «Hushin olaman»
Shu lahzada olarkan.
Endi tinglab bila'ylik,

Go'dakning ahvolini.
U yovvoyi tog'dagi,
Murg'ak qizning holini.

Tog'u-toshilar ortiga,
Tashlab ketdi onasi.

Go'dak bag'rin kuydirib
Bo'zlatdi o'z bolasin.

Ona ketdi go'dagi,
Fig'on, faryod zor qoldi.

Insan degan bir qismat,
Ayol degan or qoldi.

Toshlar aro yotardi,
Mehrga zor, murg'ak qiz.

Shu go'dakning nolasin,
Siz eshitib tinglangiz:

«Tashlab ketma onajon,
O'zing birla olib ket.

Virtqichga yem qilmasdan,
Bir qabrga solib ket.

Meni tashlab ketarsan,
Ko'zingda yo'q yosh onam.

Qattiq deding sen toshni,
Bag'ring undan tosh onam.

Tashlab ketib sen meni,
Ne murodga yetarsan?

Tangrim so'rsa oxirat,
Ne deb javob etarsan?

Meni tashlab ketarsan,
Jiqa yoshlab ko'zlarim.

Nechun meni tuqqanding?
Tinglamsang bo'zlarim.

Eshitmasang nidoim,
Azoblarda yonib ket.

Tashlab ketsang farzanding,
Sen armonda qolib ket».

Tashlab ketdi onasi,
Zor yig'latib go'dakni.

Nahot hech kim ko'rmasa,

Mehrga zor murg'akni.

Ko'rib ona tabiat,
Chiqli ko'kka fig'oni.

Tinglang uning qalbidan,
Ushbu achchiq nidoni:

«Ona nechun tashladning,
Ushbu parcha etingni.

Qalin qilding shunchalik,
Ana, boq chor atrofga,

Sendek emas hech jonzod,
O'z bolasin suyadi.

Axir sen ham odamzod,
Butun borliq zor yig'lar,

Bag'rim tilding sen mening,
Qani iymon, insofing,

Mehring qani ayt sening.

Kunlar o'tib bir kuni,
Zor bo'isan onajon.

Ammo unda bolangni,
Topolnaysan hech qachon.

Fursat o'tib sen uchun,
Unut bo'lar bu ishing.

Lek tabiat hech qachon,
Kechirmas bu qilimishing».

Sinash uchun tabiat,
Katta yirtqich bo'rini.

Bola yotgan joy tomon,
Soldi uning yo'lini.

Yetib keldi bo'z bo'ri,
Shu go'dakning qoshiba.

Birdan changal solmadi,
Rahm qildi yoshiga.

Balkim uning aqli bor,
Fikrlab ko'p o'yildi.

Virtqich bo'ri o'ziga,
Shunday deya so'yaldi:

«Eh odamzod, odamzod,

Sen borliqning zo'risan.
Lekin gumroh bandasan,
O'z bolangning sho'risan.
Farzandingga sen meni,
Yirtqich deya aytasan.

Insoniylik qasriga,
O'zing qachon qaytasan?
Yovuz, qonxo'r bo'riman,
Rahm nima bilmayman.

Shuncha yovuz bo'lsam ham,
Sendek ishlar qilmayman.

Ayiq beray demaydi,
«Kuching yetsa ol» deydi.

Oxir bo'ri charchadi,
«Bola endi meniki,

«Inson» degan shonni sen,
Qanday oqlab yurarsan?

Tog'u dashtni kezarman,
Ne rizz bersa osharman.

Men bolamdan kechmayman,
Bolam uchun yasharman»

Adog'i bor umringga,
Bir kun javob bearasan.

«Inson» degan shonni sen,
Qanday oqlab yurarsan?

Tog'u dashtni kezarman,
Ne rizz bersa osharman.

Men bolamdan kechmayman,
Bolam uchun yasharman»

U bolani avaylab,
Yo'rgagiga tish soldi.

Chaqaloqni ko'tarib,
Tog'lар sari yo'l oldi.

Otdi qancha soylardan,
Toshlardan ham oshdi u.

Yetay dedi manzilga,
Shamol kabi shoshdi u.

Ko'rgan har bir tosh, daraxt,
Unga tahsin derdilar.

«Tabiat shu go'dakni,
Bo'ri boqsin» derdilar.

Yetib bir soy bo'yiga,
Go'dagini qo'yadi.

Toza chanqagan chog'i,
Tushib suvga to'yadi.

So'ng qaytdi o'jjasiga,
Kelib ko'rdi bu ne hol.

Qo'ng'ir ayiq o'jjasin,

Iskar edi bernalol.
Bo'ri kuchi yetmasa,
Hamki hamla qilardi.
Deya o'jja meniki,
U go'dakni tilardi.

Ayiq beray demaydi,
«Kuching yetsa ol» deydi.

Oxir bo'ri charchadi,
«Bola endi meniki,

«Inson» degan shonni sen,
Qanday oqlab yurarsan?

Tog'u dashtni kezarman,
Ne rizz bersa osharman.

Men bolamdan kechmayman,
Bolam uchun yasharman»

Adog'i bor umringga,
Bir kun javob bearasan.

«Inson» degan shonni sen,
Qanday oqlab yurarsan?

Tog'u dashtni kezarman,
Ne rizz bersa osharman.

Men bolamdan kechmayman,
Bolam uchun yasharman»

U bolani avaylab,
Yo'rgagiga tish soldi.

Chaqaloqni ko'tarib,
Tog'lар sari yo'l oldi.

Otdi qancha soylardan,
Toshlardan ham oshdi u.

Yetay dedi manzilga,
Shamol kabi shoshdi u.

Ko'rgan har bir tosh, daraxt,
Unga tahsin derdilar.

«Tabiat shu go'dakni,
Bo'ri boqsin» derdilar.

Yetib bir soy bo'yiga,
Go'dagini qo'yadi.

Toza chanqagan chog'i,
Tushib suvga to'yadi.

So'ng qaytdi o'jjasiga,
Kelib ko'rdi bu ne hol.

Qo'ng'ir ayiq o'jjasin,

Ayiq go'yo bolasi,
 Boqib oldi go'dakni.
 Tol yog'ochdan bir beshik,
 Yasab soldi murg'akni.
 Tabiatga erta tong,
 Shunday nola qildi u.
 Oqil kabi o'yadi,
 Dildan jola qildi u:
 «Menga oma tabiat,
 Berding ushbu go'dakni.
 Boqib katta qilaman,
 Bolam deyman men uni,
 Tabiatdan so'z olib.
 Boqay go'yo farzandim,
 Mehrimga u ko'p qonib.
 Mayli desin odamlar,
 Bu ertak, sehr bordur.
 Lekin shuni bilsinlar,
 Toshda ham mehr bordur.
 Kim boladdan voz kechsa,
 Qalbga to'lsin g'uussalar.
 Qayda yig'lab qolsa ham,
 Shunday murg'ak jussalar.
 Bola Olloh ne'mati,
 Xoh inson, xoh hayvonmiz.
 Biz hayvon ham hayronmiz»
 Shunday qilib qizaloq,
 Ayiqqa bola bo'ldi.
 Dala-dashida o'suvchi,
 Bir qizil lola bo'ldi.
 Goh beshikni daryoga,
 Sudrardi ona ayiq.
 O'ynatardi go'dakni,
 Misli go'zal bir qayiq.
 Shu ona tabiat,
 Kamalagin yoyardi.

Ayiqcha ham qizaloq,
 Ko'rib ko'ngli qonardi.
 Shu kamalak ranglari,
 Tovlanardi turfa xil.
 Shundan rangli beshiklar,
 Inson ko'rsa quvnar dil.
 Shundan buyon ehtimol,
 Beshik turli rang olar.
 Kamalakning ranglari,
 Har beshikda jonlanar.
 Ehtimol tol daraxti,
 Beshik uchun yaralgan.
 Go'dak uchun yotoqdek,
 Keng dunyoga taralgan.
 Tunlar beshik yoniga,
 Chigirkalar kelardi.
 Ular alla aytganda,
 Tungi sabo yelardi.
 Shunda katta chigirkta,
 Timmay beshik tebratar
 O'shandan buyon uning,
 Nomi «beshiktebratar».
 Tong yorishsa barchasi,
 Uy-uyiga qaytardi.
 Tunlar beshik yonida,
 Shunday alla aytardi:
 «Uxla jajji qizaloq,
 Butun bo'lsin oroming.
 Tinib, to'yib uxlagin,
 Ko'proq bo'lsin darmoning.
 Onam yo'q deb o'ksinma,
 Ayiq erur shu onang.
 Seni doim himoya,
 Qilluvchi bir hamxonang.
 Uxla jajji qizaloq,
 Bo'igin baxtli, iboli.
 Inson bo'shib ulg'ay lek,
 Bo'igin mehr-u vafoli.

Olangni, qavmingni,
Aziz bilib saqlagin.

Ardoqlagin har jonni,
Inson bo'lib oqlagin.

Uxla jajji qizalqoq,
Ko'zlarining yosh ko'rmasin.

Shunday farzand bo'lginki,
Yuraging tosh bolmasin.

Bosgan har bir izingdan,
Rayhon-u gul unsinlar.

Aql-u, husn-u odobda,
Senga havas qilsinlar.

Uxla jajji qizalqoq,
Xudo senga yor bo'lsin.

Alla aytay uxlugin,
Qalbda mehr bor bo'lsin».

Alla aytar chigirtka,
Tunlar tinim bilinaydi.

Shu o'ngirda ayiqilar,
Va qizalq uksaydi.

Tun oymomo nurlarin,
Shular uchun sochardi.

Yulduzlar ko'z berishib,
Tun chiroyin ochardi.

Tong saharda ser quyosh,
Go'yo har kun borliqni,

Bir iliqlik taratar.

Zilol suv ham, soydag'i,
Oqar edi sharaqlab,

Suvning ajib shulasi,
Tovlanardi yaraqlab.

Neki jon bor atrofda,
Suvdan bahra olardi.

Borliq bari shu suvdan,
Ko'p minnatdor bo'lardi.

«Men ham alyor aytayin»,
Suv shunday der: «qizalqoq,

O'zim yuvib tarayman,
So'zim tingla sen ko'proq.

Tomchi bo'lib aslida,
Quyilaman samodan.

Qisinda esa qor bo'lib,
Joy olaman tog'lardan.

Asli odam hayotning,
Bir chechagi bo'ladi.

Yaxshilari ko'p ammo,
Yomon uchrab turadi.

Sahroga suv keltirib,
Bog'lar qildi odamzod.

Bosh chanoqdan qasrlar,
Tog'lar qildi odamzod.

Toshlarga ham gul ekkib,
Gulzor qilgan odamlar.

Bir-birini pichoqsiz,
Bag'rin tilgan odamlar.

Ko'p yangilik yaratib,
Oyga yetib bordilar.

Lek bir birin kaltaklab,
Qui bezorga soldilar.

Olloh uni yaratdi,
Inson boshi onglidir.

Jonzotlarni ko'rganda,
Lekin qo'lli qonildir.

Yashash uchun kerak deb,
Pul yaratdi odamzot.

Oqibat shu pullarning,
Qui bo'ldi odamzot.

Meni Olloh yaratgan,
Suvman hayot yo'ldoshi.

Odam uchun uyalgan,
Shu toshlarning ko'z yoshi.

Aytaversam gaplarim,
Tugamaydi adog'i.

Inson fikr qilmasa,
Yuvilmaydi dil dog'i».

Suv shunday deb oqardi,
Dillarga o't yoqardi.

Nola edi, suv asli,

Jola edi, ko'z yoshili.

Kunlar, oyilar o'tdilar,

Quvlashib va sho'x shodon.

Tez ulg'ayar qizaloq,

Ayiqchalar pahlavon.

Ayiq toshlar oralab,

Asal topib kelardi.

Ko'rib darrov bolalar,

Tez yugurib yelardi.

Goh dorivor o'tlardan,

To'yib-to'yib yer edi.

Qizaloq shu ayiqni,

«Onajonim» der edi.

Villar o'tdi izma-iz,

Qish-u yozni ko'rdilar.

Bari bir tan, bitta Jon,

Bir oila bo'didilar.

So'nggi bahor kunlari,

Ayiq topay deb yemish.

Uzoq ketdi uyidan,

Yemish topish qiyinmish.

Bolalari qoldilar,

Ayiqchalar, qizaloq,

Uyidan sal narida,

Vaylovecha va kok o'tloq.

Ayiq ancha yo'l yurdi,

Oshib soy-u qirlardan.

Yemish olib kelardi,

Hovliqib u kmlardan?

Shu atrofda ovchilar,

Yurardilar ov qilib.

Bo'sh qo'yishib itarin,

Tog' yo'llarin g'ov qilib.

Itlar ayiq isini,

Birdan tuyib qoldilar.

Va tog'larga beo'xshov,
Showqin suron soldilar.

Sezib darhol ovchilar,

Uni o'rab olishdi.

Ona ayiq boshiga,

Ne kunlarni solishdi.

Hayot uchun, Jon uchun,

Tog'lar ichra bo'ldi jang.

Ona ayiq ahvoli,

Ojizlikdan bo'ldi tang.

Osmon ko'rib bu jangni,

Yoshin to'kib dod soldi.

Essiz ona ayiqni,

Ovchilar qo'rga oldi.

Ovchilar der o'zaro,

«Xo'p ov keldi o'ngidan.

Endi kiyim tikamiz,

Shu ayiqning yungidan».

Kimdir derdi: «Terisin,

Osay uyning to'riga.

Havas qilsin odamlar,

Mendek ovchi zo'riga».

Yana kimdir: «Tishlarin,

Olay» deydi «sug'urib»

«Sotib uni bozorda,

Qolay» deydi «boy bo'lib»

«Go'shti mayin» der birov,

«Kesib qopga solarman.

Terisidan men ham bir,

Mahsi qilib olarman».

Bular jomni ovlovchi,

Har ne deb so'z etishdi.

Ov bahona bir ona,

Boshiga ham yetishdi.

Shunday qilib ayiqni,

Tilka pora qildilar.

Ular sho'rlik onani,

Zo'r o'lja deb bildilar,
Ko'rgan tosh-u daraxt ham,
Bunga hayron edilar.
«Inson zoti dunyoda,
Eng vahshiyy zot» derdilar.
Bir archada oppoq qush,
Turgan ekan kuzatib.
Shunda qush ham ularga,
Nola qildi so'z ayrib:
«To'xtang, shoshmang odamlar,
O'idirmang u onadir.
Ehtimol shu tog'larda,
Noyob va birdonadir.
Boqib inson bolasin,
Mehr bergen shu edi.
Ertak kabibi tog'larga,
Sehr bergen shu edi.
Bir tashlandiq bolani,
Boqib olgan shu ona.
Mukofoti oxirat,
Yovuzlikdir yagona.
Balki ushbu qilmishing,
Ila bizga yoqmaysan.
Zo'r bo'lsang o'z bolangni,
Nechun o'zing boqmaysan.
Sen sug'urgen tishlarda,
Ovqat tashib boqqanku.
Sen shilgan bu terini,
Ko'rpa qilib yopganku.

Barcha yig'lar tog'larda.
Lek odamzod bilmaydi,
Bir kun qolar dog'larda.
Daraxtarning torniri,
Bir tebranib oldilar.
Zilol suvlar soylardara,
Doddar solib qoldilar.
Yig'lar ona tabiat,
Ko'zdan oqar jolalar.
Yig'lamasnu ko'rsa qon,
G'orda qolgan bolalar.
Ona ayiq qismati,
Taqdiri ham shu ekan.
Tabiatga insondan.
Mehr-u shafofat yo'q ekan.
Ayiqchalar zor bo'llib,
Onajomin kuttarlar.
Qarab ayiq yo'llini,
O'ngirlardan o'tarlar.
Darak topmay onadan,
Izlab har yon chopdilar.
Uch soy o'tib onaning,
Qon daryosin topdilar.

Ezildilar bolalar,
Bo'ldi og'ir qiyomat.
Bilgin ovchi senga ham,
Bu hayot bir omonat.
Bu ahvolni yozishga,
Ojiz qolar qalamim.
O'tli nido qalbimda,
Keltiradi alarnim.
Ayiqchalar yig'laydi,
Boshin qo'yib tuproqqa.
Ona qoni qorishgan,
Yam-yashil ko'k o'tloqqa.
Dod solardi qizcha ham,
«Bu ne ishing ey falak.
Yovuzlarga ayiqni,

Qildirdingmi nimalak?

Onam tashlab ketganda,
Paymonadek to'lgandim.

Har qanchaki mehr bor,
Shu ayiqdan ko'rgandim.

Ayiq bo'lsa ham onam,
Nechun tortib olding sen.

Savdolarni solding sen.
Aytdhi zolim ey falak,

Nomusnidig, ormiding.
Meni degan o'z bolam,

Shu onamga zormidig?
Kim onani xor qilsa,

Baxtli kuni arisin.
Hech ro'shnolik ko'rmasin,

Tashvishlarda qarisin.

Kim o'dirgan bo'lsa ham,
Tani loyga qorishsin.

Falaklar bu qilmishin,
O'z boshiga solishsin.

Zor bo'lishsin onaga,
Ikki ko'zi ko'r bo'lsin.

Hech niyatga yetmasin.
Azob tortsin, xo'r bo'lsin».

Yetim qoldi uch bola,
Ikki ayiq, qizaloq.

Zor-zor yig'lab qoldilar,
Ne qilamiz ish qandoq?

Azoblarga har qachon,
Bo'lar ekan vaqt davo.

Ammo nochor qizaloq,
Yashar edi benavo.

Falak timmay aylanar,
Hayot ham bir ononat.

Kunlar o'tar hijronda,
Olloh berib matonat.

Lek ovchilar tog'larga,
Borin aytib ko'ksida,

Yana kelib qoldilar,
Izlab ayiq bolasin,

Yana suron soldilar.
Toshlar aro yurardi,

Ikki ayiq, qizaloq.
Bir-biriga mehribon,

Bir-biriga do'st inoq.
Kelib qoldi ovchilar,

Itlar olib isini.
Ayiqchalar uyiga,

Bilib qolib izimi.

Ayiqchani otishdi,
Qulatishdi qoyadani.

Bechoraning umrini,
Hal etib shu voyadan.

Toshda qoldi ikkisi,
Dilda so'zin aytolmay.

Yiqganning yoniga,
Yaqiniga o'tolmay.

Ayrilganda onadan,
Bilgan ular hijronin.

Ayiqchaning ortidan,
O'idirdilar o'z jonin.

Toshdan toshga urulib,
Parcha-parcha bo'ldilar.

Ko'kda edi uch yulduz,
Ular so'nib o'ldilar.

Yetti yoshli qizaloq,
Shunday bo'ldi taqdiri.

Ikki ayiq va o'zi,
Toshda qoldi axiyri.

Bunday yovuz ishlardan,
Qoyalar ham silkindi.

Lek ovchilar buni bir,
Taqdir deya tushundi.

Tili bo'lsa qoyaning,
Baiki u ham so'zlardi.

Borin aytib ko'ksida,

Dodlar solib bo'zardi:
«Uchta jomni oldingku,
Taqdir deya so'ylaysan.
Aybing baland qoyadán,
Nechun shuni ko'rmarysan»

Inson azal azaldan,
O'z aybini ko'rmaydi.
Hamma ishin taqdir deb,
Peshona deb so'zlaydi.
Gohi inson hayotga,
O'zi qilar xiyonat.
Hayot ham har insonga,
Berilgan bir omonat.
Ovchi bo'tib tog'larda,
Uch ayiqni otganlar.
Taqdir deya to'nkamang,
Yuragi tosh qotganlar.
Siz odamlar mehrsiz,
Yo'q uyat-u oriyat.
Uch jasadning ustida,
Yig'lar ona tabiat:
«Uch go'dakni o'ldirib,
Zarracha or qilmading.
Shu qizaloq qizingku,
Senlar shumi bilmading»
Tog'dan oshsa nohaqlik,
Uyg'onmasmu toshiar ham.
Bunda ona tabiat,
Ovchilar jam bo'lishiib,
Biri hayron biri lol.
Qizaloqning jasadin,
Ko'tardilar bermajol.
Yo'rgak bog'ich bo'yndi,
Uni yechib oldilar.
Toshlardan qabr yasa b,
Shu qabriga soldilar.

Bugun tog'lar bag'rida,
Bir qiz qoldi bemozor.
Bir begunoh qiz edi,
Tilovatga qoldi zor.

Ko'rib bunday ishlarni,
Ko'kda oy ham yig'ladi.
Hatto soy ham yig'ladi.
Endi qaytar ovchilar,
Men uillarday bo'lmayman.

Qanday yozay davomin?
Bir ojizman bilinayman.
Bir lahzada shum xabar,
Targab ketdi qishloqqa.

Marhum qizning onasin,
Yetib keldi qulooqqa.
Qiz tog'larda o'sgandi,
Ko'ksin armon ezadi.

Bu toshmehr onaning,
Ko'ngli darhol sezadi.
Villar o'tib afsus va,
Armonlarda qolgan u.

O'likmi yo tirk deb,
Gumonlarda qolgan u.
Shum xabarni eshitib,
Chopdi ovchilar toron.

Hayrat ila boqardi,
Unga barcha olomon.
«Qay tog'larda u go'dak,
Bormi undan nishona?

Balki mening qizimdir,
Siz ko'rgan sho'rpeshona».

Ko'rsatdilar ovchilar,
Olgan yo'rgak bog'ichni.
Ona ko'rib dod soldi,
Tiyolmay dil sog'inchni.
Chopdi tog'lар oralab,
Qabrin quchib yig'lardi.

MUNDARIJA

Timmas edi fig'oni,	
Yurak bag'rin tig'lardi.	
«Tashlab ketgan kunlarim,	
Alam eding, dard eding.	
Endi qoldim armonda,	
Sen menin bolam eding.	
Bolalikda bag'rimda,	
Mehr ko'rmanagan bolam.	
Tog'larda yig'lab qolgan,	
Ko'zimdan oqqan jolam.	
Shu kungacha ayt seni,	
Kimlar boqdi jon bolam.	
Ko'zimdan qon oqadi,	
Bo'g'zimga sig'mas nolam.	
Shukr etmadim Ollonga,	
Dunyo berdi tuz berdi.	
Bir suyukli yor berdi,	
Nazar qildi qiz berdi.	
Men hech shukr qilnmadim,	
Kechdim go'dak bolamdan.	
Bor vujudim qaqsheydi,	
Ichindagi alamdan».	
 Quchib yig'lar qabrini,	
«Boshdan ozor ko'rganim.	
Onang o'lsa yaxshiydi,	
Toshdan mozor ko'rganim»	
 Tashvishi ko'p dunyodir,	
Ozi sira to'imaydi.	
Yaxshilarga umr yo'q,	
Yomonlar tez o'imaydi.	
 Qizatq va ayiqchalar haqida rivoyat	
Aytinq nohoqlikni kim tuqqan ona?	3
Dugonishin ko'rolmiganlar	4
Sindoshim qolam bo'idi	5
O'yin dilbar	6
Qolbog' im	7
Habr qildim	8
Hur ishti orzu qilma	9
Meni sog' indingizmu?	10
Benordan xabar oling	11
«Zamindan unadur behisob chechak»	12
Mehribonlik uyida	13
Tungrim bersin hidoyat	14
Vatanim	16
Yomon bo'imasam bo'idi	17
Toshga yylanmagin menin yuragim	18
Tavba qilgan odam	19
Kelndur	20
Bornikan	21
Lola qizg'aldoq	22
Mustaqillik	23
Qo'reqaman	24
To'rliklar	25
Qo'reqaman goh hayotda	26
Sekin tebran ey falak	27
Oqibatiz oila	28
Ezgulk qil, ey inson	29
Iymoni unutib qo'ymasam bo'idi	30
Vatanim	31
Qizatq va ayiqchalar haqida rivoyat	32

Adabiy-badiiy nashri

Umida MURODOVA

*Ajgach qor-qiroq
chotunani davroq
fayzadan demak
bekanann dorek.*

BAXT GULI

Muharrir: O.Ismonov
Badiiy muharrir: F.Nazarova
Musahhhih: Sh.To'raxo'jayeva
Texnik muharrir: Shahriyor

Original maket va muqova dizayni «Akademnashr NMM»,
tomonidan tayyorlangan

Bosishga ruxsat etildi: 31.03.2008. Qog'oz bichimi: 84x108 1 / 32.
Ofset bosma. Ofset qog'ozi. Bosma t: 3,25. Bahosi kelishiigan
narxda. Buyurtma № 14.

«MEHRIDARYO» nashriyoti

Toshkent shahri U.Yusupov ko'chasi, 13-uy

«AVTO-NASHR» ShK bosmaxonasida chop etildi.
Toshkent shahri 8-mart ko'chasi, 57-uy